

[Hans Hedtoft.]

Omraader skal Danmark være meget forsigtig med at give Signaler.

Tilstedeværelsen af en saadan yderligere Forudsætning har foreløbig ikke kunnet øjnes i Sydslesvig. Jeg fremsatte i mine tidligere Udtalelser den Paastand, at det Grundlag, man fra visse Sider mente at kunne bygge paa, syntes særdeles skrøbeligt, og denne Skrøbelighed manifesterer sig stadig.

Det tyske kommunistiske Parti holdt Onsdag den 9. Januar i Aar Møde i Flensborg. Aftenens Taler, Harry Naujoks fra Hamburg, sagde ifølge „Flensborg Avis“ bl. a.:

„Der er saa megen Tale om Separatisme i Dag. Forskellige Dele af vort Land ønsker at komme bort fra Moderlandet og tilslutte sig andre Stater. Det er vi — det er Kommunisterne — „imod. Vi maa holde sammen i Nøden.“

Omtrent samtidig holdt ogsaa det kristeligt-demokratiske Parti Møde i Flensborg, og Taleren her, Studieraad Carl Schroeter fra Kiel, sagde ifølge „Flensborg Avis“ bl. a.:

„Maalet for vor Politik er Tysklands Genopbygning, og dette Maal maa alle kunne enes om.“

Nu ved jeg godt, at alene det, at der holdes saadanne Taler, ikke i sig selv siger det hele, for naturligvis arbejder de tyske politiske Partier nu energisk, men for os som Danske er det dog værd at notere, at skønt begge Møder var overordentlig stærkt besøgt, rejste der sig ikke en eneste Røst imod Talerne. Derfor er det, jeg siger med Henblik paa Grundlaget, man har villet bygge paa, at Skrøbeligheden stadig manifesterer sig; det synes tilmed at være Tilfældet i stigende Grad.

Vi savner hverken Følelse for vore tapre, trofaste Landsmænd i Sydslesvig og ej heller redbon Vilje til at hjælpe, men alle Forhold og Omstændigheder maner os til en forsigtig og realistisk Politik. Det er nødvendigt for mig til Afslutning at sige, at den højtærede Statsministers Udtalelser paa de afgørende Punkter efter min og efter mit Partis Mening savnede baade Klarhed og Præcision. Det var ikke Statsmandens Tale om et stort og overmaade omfindtligt Emne, der kan indebære vidtrækkende og tunge Konsekvenser for vort Land. Det var i højere Grad en Partipolitikers anstrengte Forsøg paa at klare sig selv og sit Parti ud af de Vanskeligheder, en alt for sorgløs Valgpropaganda har kastet dem ud i.

Edvard Sørensen: Jeg for mit Vedkommende har ikke mange Bemærkninger at gøre i Dag. I Finansministerens Tale udtalte Ministeren, at han gerne saa, at det af mig rejste Spørgsmaal om mere Ligestilling ved Beregning af Skat for Lønmodtagere, end Tilfældet er nu, blev behandlet i Skattekommissionen, og udtalte Haabet om, at man kunde komme til et tilfredsstillende Resultat. Jeg er enig med Finansministeren i Udtalelsen om, at Spørgsmaalets Løsning ikke er saa ligetil. Dog vil jeg tro, at en Løsning er mulig. Det vil sikkert være muligt at finde et eller andet skønsmæssigt Beløb, der dækker Fordelen ved, at de liberale Erhverv kan udtage Produkter af egne Varelagre eller Bedrifter. Det Beløbs Størrelse maa varieres efter Indtægts Størrelse og maaske efter Antallet af Familiemedlemmer. Det bliver ikke store Beløb, det kan dreje sig om, men det er en Retfærdighedshandling, der bør gennemføres, og jeg takker Finansministeren for, at han vil foranledige, at Spørgsmaalet bliver oversendt til Behandling i Skattekommissionen.

De økonomiske og finansielle Betragtninger, Finansministeren fremsatte, var præget af en Klarhed og en Indsigt i Emnet, som jeg ikke mindes at have hørt her i Salen siden Niels Neergaards Tid. Jeg mindes fra den Tid, hvordan mange af Tingets Medlemmer flokkedes om Talerstolen for ikke at gaa glip af eet Ord i Neergaards dygtigt opbyggede Taler. Hvis vi ser, hvad Pressen for de forskellige Partier skrev om Finansministerens Tale, vil det ogsaa ses, at man fra alle Sider anerkendte det sagligt rigtige i de fremsatte Betragtninger, selv om der kunde være Enkeltheder, hvorom der var afvigende Meninger.

Hvis vi vurderer de statsfinansielle Betragtninger, der blev fremsat, saa var det ikke noget lyst Billede, der blev tegnet, men paa den anden Side heller ikke et haabløst, hvis vi ser paa det med Fremtiden for Øje. Klart og tydeligt delte Finansministeren Statsbudgettets Udgiftsside paa de 1 900 Mill. Kr. i det, han kaldte Eengangsudgifter, Mellemudgifter og de ordinære Udgifter. Der maa som Konsekvens af dette ved Dækningen, hvad jeg ogsaa forstod var Ministerens Mening, skelnes mellem, hvad der maa dækkes over Driften, og hvad der maa dækkes ved Laan.

Finansministeren kunde desværre ikke give os noget Haab om, at Skatterne kan nedsættes i det kommende Aar, og det maa vi saa se at affinde os med. Det vil vel sige, at vi beholder vore Skattelove praktisk